

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3293/2022. (VI. 10.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.169/2021/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó (jogi képviselője: dr. Szép Attila Gábor ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben a Veszprémi Törvényszék 10.K.700.916/2020/12/II. számú ítélete, valamint a Kúria Kfv.I.35.169/2021/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdései, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése, valamint XXX. cikke sérelmére hivatkozással.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott bírósági döntésekben írtak szerint a következőképpen foglalható össze. A Sümegi Közös Önkormányzati Hivatal jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) sum/3719-2/2019. számú határozatával indítványozót telekadó megfizetésére kötelezte, a tulajdonában álló „kivett építési terület” művelési ágú, be nem épített telke után. Indítványozó e döntés ellen fellebbezést nyújtott be, amelynek alapján a Veszprém Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság) VE/52/000778-2/2020. számú határozatával az elsőfokú adóhatóság fenti határozatát helyben hagyta.
- [3] Az indítványozó ezután keresettel fordult a Veszprémi Törvényszékhez (a továbbiakban: elsőfokú bíróság), amely 10.K.700.916/2020/12/II. számú ítéletével a keresetet elutasította. Döntésének indokolásában kitért arra, hogy az indítványozó tulajdonában álló, a telekadó alapját képező ingatlan a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 52. § 16. pontja szerint adótárgy, amely a közhiteles nyilvántartás (ingatlan-nyilvántartás) adatai szerint nem áll építési tilalom, vagy korlátozás alatt (lásd: Indokolás [16]–[19]). Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kitért arra is, hogy egyrészt az indítványozó az érintett telek tulajdonjogának megszerzését követően (2001 óta) nem nyújtott be kérelmet az ingatlan átminősítésére; másrészt megállapította, hogy a Htv. 19. § c) pontja szerinti mentesség fennállására az indítványozó utalt keresetében, de annak igazolására nem csatolt okiratot, így a mentesség nem volt alkalmazható (lásd: Indokolás [21]–[22]). Az elsőfokú bíróság összességében megállapította, hogy a Htv. és Sümeg Város Önkormányzata Képviselő-testületének 14/2015. (XII. 1.) önkormányzati rendelete alapján a telekadó kivetése törvényes volt.
- [4] Az indítványozó ezután felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriára. A Kúria jelen panasszal támadott, Kfv.I.35.169/2021/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. Végzésének indokolásában rámutatott, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételeknek nem felel meg a felülvizsgálati kérelem: egyrészt ugyanis a Kúria az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást nem mérlegelheti; másrészt a bizonyítás indítványozó által állított hiányosságai (szakértői bizonyításra irányuló indítványának mellőzése) nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához. Összességében a Kúria nem tárt fel olyan garanciális jogsértést, vagy elvi tartalmú jogkérdést az ügyben, amely indokolná a kérelem befogadását (lásd: Kúria ítélete indokolásának [11]–[13] bekezdéseit).
- [5] 2. Az indítványozó mindezek után nyújtotta be alkotmányjogi panaszát az Alkotmánybírósághoz. Az elsőfokú bíróság ítéletének alaptörvény-ellenességét állítva az indítványozó panaszában előadta, hogy álláspontja szerint az ügyében érintett telek nem minősül adótárgynak, amelynek megállapítására szakértő kirendelését indítványozta a perben, amelyet az elsőfokú bíróság mellőzött. Ezért indítványozó szerint nem volt megfelelő az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás, amely az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét okozta. A panasz szerint az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdései, valamint XXX. cikke sérült amiatt, mert az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a telekadó mértéke súlyosan aránytalan

a telek paci értékéhez képest. Az alkotmányjogi panasz a Kúria ítéletének alaptörvény-ellenességét azért állította, mert a Kúria végzésének indokolásában nem adott számot arról, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadási feltételeknek miért nem felel meg a benyújtott felülvizsgálati kérelem, arra – fogalmaz az indítvány – csupán „általánosságban hivatkozott”. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás-hoz való jogot sérti az indokolás hiányossága miatt a Kúria végzése.

- [6] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [7] 3.1. A támadott kúriai végzést az indítványozó 2021. június 9-én vette át elektronikusan, a panaszt pedig 2021. július 26-én, tehát az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be. Az indítványozó a főtktár hiánypótlási felhívására is határidőben válaszolt, azt ugyanis 2021. november 3-án vette át, válaszát pedig 2021. december 3-án nyújtotta be.
- [8] A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az alapul fekvő per felperese volt – fennáll, és Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét állítja.
- [9] 3.2. Jelen ügyben az indítványozó ugyan az elsőfokú bíróság jogerős döntését határidőben nem támadta meg alkotmányjogi panasszal, de a Kúria végzését a Kp. 118. § (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkörben hozta meg, így az elsőfokú bíróság ítéletének vizsgálata nem kizárt [lásd: az Ügyrend 32. § (4) bekezdése, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdésének és 27. §-ának, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 32. §-ának egységes értelmezéséről szóló 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalás I/5. pontja].
- [10] 3.3. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit az alábbiak szerint teljesíti: a) tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); b) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét (az indítványozó úgy véli, hogy az ügyben eljáró bíróságok az általa előterjesztett bizonyítási indítványt elvetették, így hiányzott a döntéshez szükséges „megfelelő bizonyítás”, valamint döntéseiket nem megfelelően, hiányosan indokolták); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést (a Veszprémi Törvényszék 10.K.700.916/2020/12/II. számú ítélete és a Kúria Kfv.I.35.169/2021/2. számú végzése); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése]; e) indokolást arra nézve, hogy a támadott végzés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét és – az elsőfokú bírósági döntésre is kiterjedő hatállyal – semmisítse meg azt.
- [11] Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXX. cikke sérelmére 2021. december 3-án kelt indítvány kiegészítésében, az elsőfokú bíróság 10.K.700.916/2020/12/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességét állítva hivatkozott. Az alaptörvény-ellenesség indítvány szerinti oka [vesd össze: indítványkiegészítés 6. oldalával] az elsőfokú bíróság indokolási és bizonyítási hiányossága, amellyel összefüggésben az indítványozó az Alaptörvény *fair* bírósági eljáráshoz való jogának sérelmét állította, úgy véli, hogy e mulasztások következtében sérül az Alaptörvény XV. cikke és XXX. cikke is.
- [12] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét csupán állította, de nem indokolta alkotmányossági érvekkel ezen alapjog sérelmét, míg az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdései és XXX. cikke állított sérelmét nem hozta összefüggésbe az elsőfokú bíróság ítéletével. Vagyis nem jelölte meg ezen alapjogsérelmek lényegét, és nem is indokolta azt. Alkotmányos érvekkel, nem mutatta be tehát, hogy az Alaptörvény felhívott rendelkezései sérelme és a támadott ítélet között milyen logikai kapcsolat van, az ítélet miért és mennyiben okozza e rendelkezések sérelmét.
- [13] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: „Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség. Az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására” [34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]].
- [14] A kérelem tehát ebben a tekintetben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában írt feltételnek.

- [15] 3.4. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.
- [16] Az indítványozó mind az elsőfokú bíróság ítélete, mind a Kúria végzése alaptörvény-ellenessége indokaként az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét jelölte meg. Míg az elsőfokú bíróság ítéletét azért tartotta alaptörvény-ellenesnek, mert egyrészt nem teljesítette indokolási kötelezettségét és nem folytatta le a megfelelő bizonyítást, addig a Kúria végzésének alaptörvény-ellenességét az indokolás hiányosságában látta, vagyis abban, hogy a Kúria nem indokolta a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása megtagadásának okát.
- [17] Az Alkotmánybíróság emlékeztet egyrészt arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének, bírói döntések indokolására vonatkozó részjogosítványát illetően.
- [18] Az indokolási kötelezettség Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos elvével összefüggésben jelen alkotmányjogi panasz az Alkotmánybíróság – a következőkben összefoglalt – eddigi gyakorlatához képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [19] Az Alkotmánybíróság az indokolt bírói döntéshez fűződő jog alkotmányos tartalmát először a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában foglalta össze és határozta meg. E szerint „[a]z indokolt bírói döntéshez fűződő jog ebből következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik. Az alkotmányos előírás ugyanakkor kizárólag az eljárási törvényekben foglaltak szerint kötelezheti a bíróságot a döntésének alapjául szolgáló indokok bemutatására. Ebből következik, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény e szabályát mindig együtt olvassa a jogvita jellege, és az adott ügy típusa által kijelölt konkrét eljárásjogi szabályokkal. [...] Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” (Indokolás [33]–[34]) Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre [lásd például: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]; 3460/2020. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [54]–[55]].
- [20] Az Alkotmánybíróság a fentiek szerint megállapította, hogy az elsőfokú bíróság 10.K.700.916/2020/12/II. számú ítéletében meghatározta egyrészt az ügyben alkalmazandó anyagi és eljárási szabályokat, az adóteherállás kiértékeléséhez (vagyis az adóhatóság döntése törvényességnek megítélése körében) meghatározta az adóterhet (Indokolás [17] bekezdése), és kitért arra is, hogy ennek igazolásához mely közhiteles nyilvántartás adatait használta (Indokolás [19]). Indokolásában továbbá az elsőfokú bíróság számot adott arról (a vonatkozó jogszabályok és bírói gyakorlat tükrében), hogy az indítványozóra kiszabott telekadó összege konfiskáló jellegűnek tekinthető-e (Indokolás [25]–[29]).
- [21] A Kúria felülvizsgálati kérelem befogadást megtagadó végzését vizsgálva az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria a támadott végzés indokolásában a Kp. ügyre vonatkozó, a befogadás feltételeit tartalmazó rendelkezését azonosította (Indokolás [9] bekezdése); majd ezt követően az abban foglalt feltételeknek való megfelelést tételesen vizsgálta (Indokolás [11]–[14]).
- [22] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az ügyben eljáró bíróságok döntéseiknek áttekinthetése alapján nem merült fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló, az indokolt bírói döntéshez fűződő jog sérelmének kételye.
- [23] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére utalva, az elsőfokú bíróság tényállás-megállapítási, bizonyíték-értékelési hiányosságait kifogásolta. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja.
- [24] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket

a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.

- [25] Az Alkotmánybíróság megállapította: önmagában az, hogy az indítványozó a bírói döntést megalapozatlannak, magára nézve sérelmesnek tartja, és úgy véli, hogy az adótárgyat, illetve az arra vonatkozó mentességi szabályokat értelmezve az elsőfokú bíróságnak másként kellett volna döntenie, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megalapozására nem elegendő.
- [26] Az Alkotmánybíróság a fent leírtak szerint nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát indokolná.
- [27] 4. A fentiek szerint az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjában írt feltételeknek, részben pedig a 29. §-ban írt befogadási kritériumoknak, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2022. május 24.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2959/2021.

